

STRUCTURA LUCRĂRII - REGULI DE CITARE

a indicilor bibliografici, a notelor și a bibliografiei

Se recomandă autorilor ca structura lucrării să fie unitară și continuă iar redactarea, în conformitate cu normele metodologice privind alcătuirea unor lucrări științifice. Prin publicarea în Revista AR, autorii înțeleg că au obligația morală de a indica întotdeauna numele și lucrarea autorului de unde și-au extras ideile și informațiile.

Pentru a veni în sprijinul autorilor am alcătuit un sumar al normelor aprobate de redacția AR.

- lucrarea va fi precedată de numele autorului urmat de un indice al unei note de subsol din care să rezulte afilierea instituțională a acestuia, un rezumat de 300-500 cuvinte, obligatoriu în limba engleză (inclusiv pentru cele redactate în limba engleză), precum și un set de 5-7 cuvinte cheie (*keywords*);
- la sfârșitul lucrării se vor trece: numele complet al autorului, titlurile academice și profesionale, afilierea universitară, o publicație relevantă sau recentă și, eventual, o adresă de contact – de preferat electronică;
- textul va fi împărțit în subcapitole cu cel mult 2 grade de titluri; titlurile capitolelor și subcapitolelor se redactează aliniat la stânga, precedate de cifre arabe care indică gradul de subordonare (1. Subcapitol; 1.1. Subcapitol); titlurile și subtitlurile din text vor fi redactate „bold” și vor fi distanțate la un rând față de paragraful anterior; alte sublinieri/evidențieri ale unor cuvinte sau expresii din text se vor realiza doar cu „italic”.
- autorii **NU** vor proceda la introducerea alineatelor prin **TAB** și **NU** vor apela la despărțiri manuale în text (textele oricum vor fi reconfigurate în paginile revistei);
- figurile, graficele și anexele vor fi culese cu un *Font Size* 10 pct., se numerotează și se plasează la sfârșitul lucrării. Trimiterile vor fi marcate în textul de bază: Anexa 1, fig. 3-6, tabelul 4 (scris normal);
- figurile și fotografiile trebuie însoțite de legendă, care se plasează sub acestea, iar tabelele de un titlu care se poziționează deasupra, centrat, sub numărul tabelului (care se poziționează în dreapta, cu italic: *Tabelul 1*);
- la sfârșitul lucrării se va alcătui o **listă bibliografică**, în ordinea alfabetică a numelor autorilor, fără titlurile academice sau ecleziale, numerotată cu cifre arabe, plasată la sfârșitul lucrării, după anexe;
- în cazul sfinților, apelativul „Sfântul” va fi pus înaintea numelui și nu după (Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilia la ...*, și nu: Ioan Gură de Aur, Sfântul, *Omilia la ...*);
- pentru studiile publicate într-o limbă străină trimiterile bibliografice vor fi întocmite în conformitate cu foaia de titlu (doar notele și explicațiile se traduc); opțional, titlul poate fi tradus și pus între paranteze rotunde, la prima citare);
- expresiile uzuale din alte limbi se scriu cu *italic*;
- în conformitate cu normele Academiei Române, **ordinea** este următoarea: numele autorului, prenumele, *titlul lucrării* (scris cu *italic*), volumul, localitatea, editura, anul. În cazul în care lucrarea apare sub coordonarea unuia sau mai multor autori, după numele și prenumele coordonatorului se va trece între paranteze rotunde (*coord.*) Pentru lucrările traduse în limba română sau cele cu studiu introductiv, prefață etc., după titlul lucrării și numărul volumului se vor specifica numele traducătorului și al celui care a făcut studiul introductiv, prefața etc., în ordinea în care apar în lucrarea respectivă. Pentru un studiu sau o publicație periodică, se trec: numele autorului, prenumele, titlul articolului (scris cu italic și fără ghilimele), în „Numele publicației” (scris cu ghilimele), anul de apariție al seriei (scris cu cifre romane), numărul, anul calendaristic, pagina.

Exemple:

1. Stăniloae, Dumitru, *Spiritualitate și comuniune în Liturgia Ortodoxă*, Craiova, Edit. Mitropoliei Olteniei, 1986.
2. Binet, Alfred, *Ideile moderne despre copii*, Prefață de J. Piaget; Cuvânt introductiv, trad., note și comentarii de D. Todoran, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1975.
3. Crețu, Carmen, *Curriculum: perspective conceptuale, istorice și vocaționale*, în „Revista de pedagogie”, anul XLIII, nr. 3-4, 1994.
4. Mann, Thomas, *Muntele vrăjtit*, trad. P. Manoliu, prefață de I. Ianoși, București, Editura pentru Literatură Universală, 1967, p. 34.
5. Joița, Elena, *Eficiența instruirii*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1998.
6. Neculau Adrian, Cozma Teodor (coord.), *Psibopedagogie – pentru examenul de definitivat și gradul II*, Iași, Editura Spiru Haret, 1994. (Pentru evitarea confuziilor privind apartenența unui prenume la numele autorului/autorilor, am eliminat virgula dintre numele și prenumele autorilor, practică întâlnită tot mai des în literatura de specialitate.)

- **Notele** și trimiterile bibliografice se trec **numai în subsolul paginii**, în ordinea în care apar în text, și se numerotează cu cifre arabe. La subsol se trece conținutul notei, respectiv trimiterea bibliografică, alcătuită din: prenumele și numele autorului, titlul lucrării (scris cu *italic*, fără ghilimele), volumul, localitatea, editura, anul, numărul paginii (sau al paginilor) de la care s-a preluat citatul/ideea. Dacă trimiterea se face la un studiu sau la o publicație periodică, aceasta va conține: prenumele și numele autorului, titlul articolului (scris cu *italic*, fără ghilimele), în „Numele publicației”, volumul/anul de apariție a seriei, numărul, anul calendaristic, numărul paginii (sau al paginilor) de la care s-a preluat citatul.
- **Citatele** se marchează numai prin ghilimele. Pentru evidențierea citatelor se vor folosi ghilimele românești („...”). În situația unor citate în citate se respectă următoarea regulă: „... «...» ...”. Ghilimelele englezești (“...”) sau franțuzești («...») pot fi folosite numai în textele redactate în limba respectivă. Citatele mai mari de cinci rânduri vor fi retrase cu 1 cm. de la margine și vor fi separate de textul de bază printr-un rând pauză, atât înainte cât și după. În cazul în care anumite citate fragmentează lucrarea, acestea pot fi trecute în note și au rolul de a completa și clarifica afirmațiile din textul de bază. Cu anumite excepții care țin de necesitatea internă și imediată a argumentării, citatele mai mari de o pagină vor fi trecute la sfârșitul lucrării ca anexe. În general se recomandă ca citarea surselor să fie făcută direct din volumele colecțiilor consacrate ori a traducerilor recunoscute a acestora (PG, PL, SC, PSB etc.) și nu prin intermediul unor autori moderni.
- **Paginile și coloanele** vor fi citate astfel: p. 55, pp. 55-63, pp. 77, 81, 92; col. 345-346;
- Pentru ușurarea redactării aparatului critic se pot folosi **abrevierile** latine recunoscute internațional: *Idem*, *Ibidem*, *op. cit.*, *apud*, dar și abrevieri introduse de autor, cu condiția consecvenței pe tot parcursul lucrării și specificate în cadrul primei citări (Mircea Pacurariu, *Dictionarul Teologilor Romani* (în continuare, DTR). Sunt acceptate tacit și abrevierile de genul: E. Braniște, *Liturghia Darurilor ...*, cu condiția ca prima citare să fie completă;
- **Sursele electronice** se citează după recomandările de mai sus, adăugându-se adresa electronică exactă și data consultării.
-

Exemple:

Prezentăm mai jos câteva exemple de **note** (6-7) și de **trimiteri bibliografice** (1-5; 8-11)

1. Ene Braniște, *Liturghia Darurilor mai înainte sfințite*, în „Studii Teologice” (în continuare, ST), X, nr. 3-4, mai-iunie 1958, pp. 176-192;
2. *Ibidem*.
3. *Ibidem*, p. 180.
4. *Idem*, *Curriculum diferențiat și personalizat – Ghid metodologic pentru învățătorii și părinții copiilor cu disponibilități aptitudinale înalte*, Iași, Editura Polirom, 1998, pp. 25-30.
5. E. Braniște, *op. cit.*, p. 188.
6. Aspecte legate de problematica dezvoltării personalității se regăsesc în diverse lucrări de specialitate. Lucrarea coordonată de A. Neculau și T. Cozma, *Psihopedagogie – pentru examenul de definitivat și gradul II*, Iași, Editura Spiru Haret, 1994, prezintă un studiu aprofundat asupra acestora.
7. Linia aceasta a poziției față de imaginile sfinte se datorează mai cu seamă teologilor franci, care au alcătuit așa-numitele *Libri Carolini*, prin care, deși nu se resping hotărârile Sinodului de la Niceea (787), se accentuează doar funcțiunea didactică, istorică și estetică a icoanelor.
8. Ene Braniște, *Liturghia Darurilor mai înainte sfințite*, *apud* Nicolae Necula, *Tradiție și înnoire în slujirea liturgică*, vol. 2, Galați, Edit. Episcopiei Dunării de Jos, 2001, p. 99, nota 30.
9. N. Necula, *op. cit.*, p. 167.
10. C. Crețu, *Curriculum: perspective conceptuale ...*, p. 11.
11. Dumitru Stăniloae, *Ultimul interviu*, http://www.crestinortodox.ro/Parintele_Staniloae_-25-6360.html (accesat 21.1.2002).

Studiile care nu vor fi redactate în conformitate cu normele Revistei **AR** pot fi respinse direct de către redacție fără acordul consiliului științific.

Redacția, 2011